

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันในพื้นที่ที่มีการขยายตัวของชุมชนจะมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ปริมาณขยะมูลฝอยก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว จากการศึกษาขยะมูลฝอยมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และการจัดเก็บหรือการจัดการขยะมูลฝอย ไม่สามารถรับมือกับจำนวนขยะมูลฝอยที่ตกค้าง ทำให้ขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งสภาพภูมิทัศน์ (ดินเสีย และน้ำเสีย) และสุขภาพอนามัยของประชาชน การจัดการขยะจึงเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องการการแก้ไข จากปัญหาของขยะมูลฝอยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยตรง ทั้งในชุมชนเมืองและชนบท ทำให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอย และการปลูกฝังจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมแก่ชุมชน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในแต่ละชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการขยะ เพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งประชาชนในชุมชนมีอิทธิพลในการกระตุ้นจิตสำนึกต่อความรับผิดชอบร่วมกันแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อมเรื่องขยะมูลฝอยชุมชน โดยเริ่มจากการให้ประชาชนในชุมชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับปัญหาขยะมูลฝอยที่เพิ่มมากขึ้นทุกวัน แต่การจัดการขยะมูลฝอยที่ครบวงจรมีต้นทุนสูงมาก ดังนั้นประชาชนในชุมชนจึงควรมีความตระหนักในการลดปริมาณขยะมูลฝอยมากกว่าการพึ่งพาการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนจากภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว ทำอย่างไรที่จะรณรงค์ให้ประชาชนในชุมชนเห็นการเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มาร่วมกันคิดหาวิธีการและแนวทางในการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการขยะเพื่อเลือกแนวทางที่เป็นรูปธรรมที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ประชาชนในชุมชนเห็นคุณค่าและเกิดจิตสำนึกในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และร่วมด้วยช่วยกันในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ให้เหลือน้อยที่สุด (ธงชัย ทองทวี, 2553 : 1-2)

การปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยการคัดแยกขยะตามประเภท การนำขยะสะอาดมาสร้างสิ่งประดิษฐ์ การนำขยะเปียกมาทำปุ๋ยหมักชีวภาพ ลดปริมาณการใช้บรรจุภัณฑ์ การเลือกใช้วัสดุที่ย่อยสลายง่าย และการทิ้งขยะให้ถูกที่ เป็นต้น ชุมชนจึงต้อง มีการสร้างข้อตกลงหรือสัญญาประชาคมของชุมชนทุกท้องถิ่น

ทุกหมู่บ้านในการปฏิบัติการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอย ให้เป็นแนวทางเดียวกันปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการดังกล่าว จึงทำให้เกิดประเด็นในการศึกษาเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการขยะ และการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ประโยชน์ ในการลดปริมาณขยะมูลฝอยของชุมชนที่ไม่ทำให้ขยะมูลฝอยมีมลพิษต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และลคภาวะ โลกร้อน น่าอยู่ ภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริ และมุ่งสร้างสังคมน่าอยู่ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ของรัฐบาล โดยมีการจัดทำแผนพื้ประชาสัมพันธื เป็นคู่มือให้ความรู้และเชิญชวนให้มีการคัดแยกขยะในครัวเรือน (มหาวิทยาลัยมหิดล. 2556 : ออนไลน์)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ใน มาตรา 282 ว่ารัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนอกจากนั้นในมาตราอื่น ๆ ยังได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ได้มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยมีเหตุผลเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ การจัดสรรส่วนภาษี และอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้รองรับและสอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนอกจากนี้ใน มาตรา 79 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ระบุว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2556 : ออนไลน์)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการดำเนินงานบริหารจัดการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 9 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไว้ดังนี้ การจัดการ การบำรุงทาง และ

การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ ร่วมกับการเข้าไปมีส่วนในการบำรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ในพื้นที่ของตน รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการพิจารณา เพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมนอก เขตพื้นที่ซึ่งมี ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2556 : ออนไลน์)

เทศบาลตำบลจันทหาร มีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ตามเกณฑ์รายได้เป็นตัวกำหนดให้เป็นเทศบาล ตำบล คือ มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 12 ล้านบาท (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ประชากร 7,000 คนขึ้นไป อยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 1,500 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร โดยมีหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด คือหน้าที่ที่ต้องกระทำ และหน้าที่ที่เทศบาลพิจารณากระทำได้ โดยพิจารณาจากความจำเป็นของราษฎรในแต่ละเทศบาล ซึ่งเทศบาลตำบลจันทหาร มีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยได้แก่ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง หน้าที่การใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น ได้แก่ การจัดให้มีและรักษาทางบกและทางน้ำ หน้าที่ในการให้บริการแก่ราษฎร ได้แก่ การรักษาความสะอาดถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม และหน้าที่อื่น ๆ หรือที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

ในการบริหารงานของเทศบาลตำบลจันทหาร มีการจัดแบ่งส่วนราชการของเทศบาล ออกเป็นส่วนต่าง ๆ ได้แก่ สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง โดยงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้สังกัดอยู่ที่สำนักปลัด เพื่อดูแลและรับผิดชอบในภารกิจทั้งงานเชิงนโยบายและงานบริการ ซึ่งเป็นงานประจำที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในพื้นที่ในการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลจันทหาร ได้มีการให้บริการจัดเก็บขยะเพื่อให้บริการประชาชนภายในพื้นที่ โดยรถบรรทุกขยะแบบอัดท้ายซึ่งสามารถบรรจุขยะได้ครั้งละไม่เกิน 10 ตัน ซึ่งเป็นรถยนต์ที่มีขนาดเล็กมากเมื่อเทียบกับการให้บริการกับประชาชน 19 หมู่บ้าน ในปัจจุบันพบว่ามีปัญหาเนื่องจากเตาเผาขยะชำรุดไม่สามารถทำการเผาขยะได้ ทำให้ต้องขุดหลุมเพื่อเป็นที่พักถ่ายขยะ เมื่อขยะเต็มต้องหาที่ขุดเพื่อพักขยะใหม่ต่อไปเรื่อย ๆ ประกอบกับอัตราการเพิ่มประชากรที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และปริมาณขยะที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยในเขตเทศบาลตำบลจันทหาร มีปริมาณขยะที่จัดเก็บได้เฉลี่ยวันละ 6 ตัน ทำให้รถยนต์ส่วนกลาง (บรรทุกขยะ) ทำงานหนักทำให้ต้องเสียงบประมาณในการซ่อมบำรุง

จากเหตุผลดังกล่าวเทศบาลตำบลจันทหาร อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จึงมีความจำเป็นต้องหาแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยให้ประสบความสำเร็จภายใต้ข้อจำกัด

ของสภาพพื้นที่ บุคลากร และงบประมาณ ต้องกำหนดเป็นวิธีการจัดการขั้นตอนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และพัฒนา ปรับปรุงวิธีการ ขั้นตอน ในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ อนึ่งผู้วิจัย ในฐานะผู้รับผิดชอบงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นแนวทางแก้ไข ปัญหา และการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีความเหมาะสมกับบริบทของเทศบาลและชุมชนในท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเขตเลือกตั้ง หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับน้อย
2. ประชาชนจำแนกตามเขตเลือกตั้ง หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่เทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย การทิ้งขยะมูลฝอย, การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย, การเก็บและการขนขยะมูลฝอยและการกำจัดขยะมูลฝอย

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5,640 คน (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2555, สำนักทะเบียนอำเภอจังหาร)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลจังหาร ได้มาโดยการกำหนดขนาดโดยใช้สูตรของทาโรยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727) ได้กลุ่มตัวอย่าง 374 คน และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากนั้นทำการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2556

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกเป็น

5.1.1 เขตการเลือกตั้ง

5.1.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

5.1.3 อายุ

5.1.4 อาชีพ

5.1.5 ระดับการศึกษา

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวความคิดของ สุทธิรักษ์ สุจริตตานนท์ พิชิต สกุลพรหมณ์ และดาวรุ่ง สังข์ทอง (สุทธิรักษ์ สุจริตตานนท์, 2537 : 202-203 ; พิชิต สกุลพรหมณ์, 2535: 30-35 และดาวรุ่ง สังข์ทอง, 2539 : 16) นำมาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ได้แก่ การทิ้งขยะมูลฝอย, การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย, การเก็บและ

การขงขะมุลฝอยและการกำจัดขะมุลฝอย

นียมคัพท์เฉพาะ

1. ประชาชน หมายถึง ผู้นำครอบครัว หรือตัวแทนครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่รับบริการและชำระค่าธรรมเนียมเก็บและขงขะมุลฝอยเป็นรายเดือนของเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร

2. เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และการวิจัยในครั้งนี้หมายถึง เทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร

3. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขงขะมุลฝอยของเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร

4. สถานภาพ หมายถึง สถานะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

4.1 เขตเลือกตั้ง หมายถึง พื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือแบบสัดส่วน หรือเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ของเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร แบ่งเป็นเขตการเลือกตั้ง เขต 1 และ เขต 2

4.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ หมายถึง ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านเหล่าจิว หมู่ที่ 2 บ้านเหล่าจิว หมู่ที่ 3 บ้านจังหวังหาร หมู่ที่ 4 บ้านจังหวังหาร หมู่ที่ 5 บ้านตลาดคือ หมู่ที่ 6 บ้านไต้น หมู่ที่ 7 บ้านท่าเหล่า หมู่ที่ 8 บ้านนา หมู่ที่ 9 บ้านแคน หมู่ที่ 10 บ้านโนนขาม หมู่ที่ 11 บ้าน หวังจิว หมู่ที่ 12 บ้านจิวงาม หมู่ที่ 13 บ้านเม็ก หมู่ที่ 14 บ้านลอมคอม หมู่ที่ 15 บ้านเหล่าจิว หมู่ที่ 16 บ้านเหล่าจิว หมู่ที่ 17 บ้านจังหวังหาร หมู่ที่ 18 บ้านจังหวังหาร และหมู่ที่ 19 บ้านโนนขาม

4.3 อายุ หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร ร้อยเอ็ด ที่เป็นผู้นำครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่รับบริการและชำระค่าธรรมเนียมเก็บและขงขะมุลฝอยเป็นรายเดือนของเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร ร้อยเอ็ด มีช่วงอายุดังนี้ อายุไม่เกิน 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี อายุ 41 – 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป

4.4 อาชีพ หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร ร้อยเอ็ด ที่เป็นผู้นำครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่รับบริการและชำระค่าธรรมเนียมเก็บและขงขะมุลฝอยเป็นรายเดือนของเทศบาลตำบลจังหวังหาร อำเภอจังหวังหาร จังหวังหาร ร้อยเอ็ด ซึ่งมีอาชีพดังนี้ รับจ้าง เกษตรกร และรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว

4.5 ระดับการศึกษา หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เป็นผู้นำครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่รับบริการและชำระค่าธรรมเนียมเก็บและขนขยะมูลฝอยเป็นรายเดือนของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีระดับการศึกษาดังนี้ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/หรือเทียบเท่า ระดับอนุปริญญา/หรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีขึ้นไป

5. ขยะมูลฝอย หมายถึง บรรดาสิ่งของที่ไม่ต้องการใช้แล้ว ส่วนใหญ่เป็นของแข็งหรืออาจจะนำเปื่อยได้ หรือไม่ก็ตาม รวมตลอดถึง เถ้า ซากสัตว์ มูลฝอย ฟุ่นละออง และเศษวัสดุ ขี้เถ้า แกลบ ถ่าน ที่ทิ้งจากบ้านเรือน ที่พักอาศัย สถานที่ต่าง ๆ

6. การบริหารจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การบริหารระบบจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย คือ สามารถเก็บรวบรวมขยะไปกำจัดอย่างถูกต้องวิชาการ และไม่เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด และมีขั้นตอนในการจัดการขยะ 3 ขั้นตอน คือ การรวบรวมขยะ การเก็บและขนขยะ และการกำจัดขยะ

6.1 การทิ้งขยะมูลฝอย หมายถึง การวางแผนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ดในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ เทศบาลมีการทำบทบัญญัติในด้านการจัดปรับในกรณีทิ้งขยะไม่ถูกต้องที่กำหนดนโยบายให้แยกขยะก่อนทิ้ง จัดถังแยกขยะในแต่ละจุดอย่างเพียงพอ มีถังสำหรับใส่ขยะในแต่ละจุดหรือแต่ละพื้นที่อย่างเหมาะสมกับปริมาณขยะ ธารงค์ให้ประชาชนทิ้งขยะให้ถูกต้อง มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนแยกประเภทขยะเปียกขยะแห้ง และประชาชนมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาล

6.2 การรวบรวมขยะมูลฝอย หมายถึง แนวปฏิบัติและวิธีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยจากสถานที่ต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ดในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ การประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย จำนวนถังขยะ สภาพถังขยะ ขนาดของถังขยะ และจุดให้บริการในการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

6.3 การเก็บและขนขยะมูลฝอย หมายถึง แนวปฏิบัติและวิธีการเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ วิธีการเก็บขนขยะ ลักษณะข่งรถเก็บขนขยะ เครื่องมือเครื่องใช้ในการเก็บขนขยะ ความถี่ในการเก็บขนขยะ ช่วงเวลาและเส้นทางในการเก็บขนขยะ และค่าบริการในการเก็บขนขยะ

6.4 การกำจัดขยะมูลฝอย หมายถึง แนวปฏิบัติและวิธีการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย ระยะเวลาในการกำจัดขยะมูลฝอย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ในการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลในการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอย กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ในการวางแผนในการวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้เกิดประโยชน์สูงสุดในชุมชนของเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ตรงความต้องการของประชาชน และเหมาะสมกับท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลจังหาร อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY